

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 400/08-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 16. decembra 2008 predbežne prerokoval sťažnosť A. O., M., ktorou namieta porušenie svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 72/2007, a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť A. O. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 19. septembra 2008 doručená sťažnosť A. O. (ďalej len „sťažovateľka“) z 25. augusta 2008, ktorou namieta zbytočné prieťahy v konaní vedenom Okresným súdom Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) pod sp. zn. 22 C 72/2007.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľka podala 8. januára 2007 Okresnému súdu Michalovce návrh na vydanie platobného rozkazu v sume 31 861 Sk s príslušenstvom,

v ktorom zároveň žiadala, aby súd uložil odporcovi, spoločnosti A., a. s., B., povinnosť naďalej jej vyplácať poistné plnenie - náhradu za stratu na zárobku.

Sťažovateľka v sťažnosti ďalej uviedla: „V tomto návrhu som tiež žiadala, aby Okresný súd Michalovce moju vec posúdil, ako vec osobitého zreteľa, nakoľko som invalidná dôchodkyňa, môj dôchodok k dnešnému dňu činí sumu 3 114,- Sk, aby upustil od poplatkov a súdnych trov konania.

Okresný súd Michalovce, vec postúpil Okresnému súdu Bratislava I ako vec miestne a vecne príslušnú. Okresný súd Bratislava I, tento návrh, podľa ich listu obdržali dňa 26. 3. 2007. Súd dňa 1. 6. 2007 mi údajne zaslal nejakú výzvu. Ďalej nič. Potom až dňa 27. 3. 2008 uznesenie súdu č. k. 22 C 72/2007-25 o nepriznaní oslobodenia od súdnych poplatkov a pokyn doručenie návrhu odporcovi. Nechápem prečo súd neakceptoval moju žiadosť na upustenie od súdnych poplatkov, keď som invalidná a nemám ani životné minimum??? Ďalej nechápem čo robil súd celý rok, lebo od doby obdržania návrhu dňom 26. 3. 2007 do pokynu na doručenie návrhu odporcovi bolo zasielané až 27. 3. 2008. Čo robil tento súd rok?

Ďalej v odpovedi na moju sťažnosť na prietahy v súdnom konaní mi predsedníčka Okresného súdu Bratislava I, pani JUDr. G. B. píše, že dňa 14. 4. 2008 doručil odporca svoje vyjadrenie k podanému návrhu.

Teda od obdržania vyjadrenia do dnešného dňa uplynuli štyri mesiace a zasa sa nič nedeje. Ved' Okresný súd Bratislava I, tu nemá ťažkú úlohu v rozhodovaní. Prakticky za neho už rozhodol Okresný súd Sp. N. Ves svojím rozsudkom na základe znaleckého posudku. A proti tomuto rozsudku sa A. B. neodvolala, taktiež sa neodvolala ani proti znaleckému posudku z ktorého Okresný súd Sp. N. Ves vychádzal. Tak prečo tak dlho otáľa s vydaním platobného návrhu? Veškeré dôkazy má k dispozícii.“

Sťažovateľka podala predsedníčke okresného súdu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorá na ňu odpovedala prípisom č. Spr. 2145/08 z 12. júna 2008. V tomto prípise konštatovala, že vznikol objektívny prietah v konaní, ktorý bol spôsobený predovšetkým vysokým nápadom vecí v súdnom oddelení. Sťažnosť sťažovateľky vyhodnotila ako dôvodnú, za spôsobený prietah sa v mene okresného súdu ospravedlnila a uviedla,

že vyzvala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu.

Sťažovateľka s poukazom na pretrvávajúce prietahy v označenom súdnom konaní žiada, aby jej ústavný súd priznal „odškodné“ 100 000 Sk.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd každý návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dané dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažnosť sťažovateľky v predloženom znení nespĺňa všetky náležitosti podľa § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde. Sťažovateľka neoznačila základné práva alebo slobody podľa ústavy alebo medzinárodnej zmluvy, ktorých porušenie namieta, sťažnosť neobsahuje petit, t. j. návrh, ako má ústavný súd v jej veci rozhodnúť, a k sťažnosti nepriložila splnomocnenie pre advokáta na zastupovanie v konaní pred ústavným súdom. Ústavný súd skôr ako sťažovateľku vyzval na odstránenie týchto nedostatkov, posúdil, či nie je daný niektorý z dôvodov na odmietnutie sťažnosti podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde. Podľa názoru ústavného súdu je sťažnosť zjavne neopodstatnená, a preto sťažovateľku nevyzýval na doplnenie sťažnosti tak, aby spĺňala zákonom predpísané náležitosti.

Podľa ustálenej judikatúry ústavného súdu o zjavne neopodstatnenú sťažnosť ide vtedy, ak namietaným postupom orgánu štátu nemohlo vôbec dôjsť k porušeniu tohto základného práva alebo slobody, ktoré označil sťažovateľ, a to buď pre nedostatok vzájomnej príčinnej súvislosti medzi označeným postupom orgánu štátu a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých sa namietalo, prípadne z iných dôvodov. Za zjavne neopodstatnený návrh preto možno považovať ten, pri predbežnom prerokovaní ktorého ústavný súd nezistil žiadnu možnosť porušenia označeného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie (napr. I. ÚS 7/00, III. ÚS 100/01, III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06).

Zjavná neopodstatnenosť sťažnosti namietajúcej porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy môže vyplývať aj z toho, že porušenie tohto základného práva sa namieta v takom konaní pred všeobecným súdom, ktoré z hľadiska jeho druhu a povahy netrvá tak dlho, aby sa dalo uvažovať o zbytočných prietáhoch (napr. IV. ÚS 343/04, III. ÚS 59/05).

Sťažovateľka namieta zbytočné prietahy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 22 C 72/2007. Súdne konanie začalo doručením návrhu sťažovateľky Okresnému súdu Michalovce 8. januára 2007. Vzhľadom na to, že sťažovateľka podala návrh miestne nepríslušnému súdu, ústavný súd považoval za relevantné obdobie pre posúdenie opodstatnenosti sťažnosti vo vzťahu k postupu okresného súdu obdobie

od doručenia návrhu okresnému súdu (26. marec 2007) do podania sťažnosti ústavnému súdu (podľa poštovej pečiatky 2. september 2008). Ústavný súd dopytom na okresný súd zistil, že v priebehu konania okresný súd 1. júna 2007 vyzval sťažovateľku, aby doplnila doklady k žiadosti o oslobodenie od súdnych poplatkov, a 27. marca 2008 rozhodol o jej žiadosti tak, že jej nepriznal oslobodenie od súdnych poplatkov. V marci 2008 okresný súd zaslal návrh odporcovi, ktorý sa k nemu vyjadril podaním doručeným 14. apríla 2008. Tieto skutočnosti vyplývajú aj z prípisu predsedníčky okresného súdu sťažovateľke č. Spr. 2145/08 z 12. júna 2008.

Konanie okresného súdu trvalo ku dňu podania sťažnosti jeden rok a päť mesiacov. Počas tohto obdobia okresný súd zabezpečoval podklady na rozhodnutie o žiadosti sťažovateľky o oslobodenie od súdnych poplatkov, o jej žiadosti rozhodol a vyzval odporcu, aby sa vyjadril k podanému návrhu. Z uvedeného možno konštatovať, že postup okresného súdu nebol optimálny a nebol ani bez prietáhov. Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania však podľa názoru ústavného súdu nemožno v danom štádiu konania konštatovať, že prietahy v postupe okresného súdu dosahujú intenzitu zbytočných prietáhov, ktoré už nemožno odstrániť, a do úvahy by prichádzala náprava len v konaní podľa čl. 127 ods. 1 ústavy pred ústavným súdom.

Ústavný súd dospel k tomuto záveru aj vzhľadom na skutočnosť, že predsedníčka okresného súdu prípisom z 12. júna 2008 v odpovedi na sťažnosť sťažovateľky podľa zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o súdoch“) uviedla, že vyzvala zákonného sudcu a vyššieho súdneho úradníka, aby neodkladne prijali opatrenia na odstránenie vzniknutého stavu. Sťažovateľka podala sťažnosť ústavnému súdu 2. septembra 2008, teda v čase, keď sa podľa názoru ústavného súdu objektívne ešte nemohlo prejaviť, či prijaté opatrenie predsedníčky okresného súdu malo vplyv na ďalší postup okresného súdu. Ústavný súd preto konštatuje, že sťažovateľka síce využila na ochranu svojich práv dostupný prostriedok nápravy, ktorého využitie ústavný súd vyžaduje ako podmienku prijatia sťažnosti na ďalšie konanie, sťažnosť ústavnému súdu však podala skôr, ako sa mohol prejaviť efekt opatrenia prijatého predsedníčkou okresného súdu.

V tejto súvislosti ústavný súd poukazuje na svoju judikatúru, podľa ktorej považuje podanie sťažnosti podľa zákona o súdoch za vyčerpanie účinného prostriedku nápravy, ktorý má sťažovateľ k dispozícii na ochranu svojho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov len vtedy, ak sťažovateľ poskytne všeobecnému súdu primeranú lehotu na prijatie opatrení na odstránenie zistených prietáhov v súdnom konaní. Účelom sťažnosti na prietahy podľa zákona o súdoch nie je potvrdenie stavu, ktorý nie je v súlade s právom zaručeným čl. 48 ods. 2 ústavy, ale poskytnutie príležitosti súdu, aby sám urobil nápravu a odstránil protiprávny stav zapríčinený nesprávnym postupom alebo svojou nečinnosťou (I. ÚS 20/05).

Vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania a aktuálny stav konania, s prihliadnutím na už uvedené okolnosti prípadu ústavný súd dospel k záveru, že sťažovateľkou namietaný postup okresného súdu v danom štádiu konania by neumožňoval po prijatí sťažnosti na ďalšie konanie vysloviť porušenie jej základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy.

Z uvedených dôvodov ústavný súd sťažnosť sťažovateľky po jej predbežnom prerokovaní odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 16. decembra 2008